

aktív: 2006. 11. 10

Fővárosi Ítéltábla
2.Pf.21.133/2006/3.

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:	
Erkezett:	2006 -10- 1 1
PÉLDÁNY:.....IV.....	
MELLÉKLET:.....	KÖZTÜK:.....
FŐLAJSTROMSZÁM	
UTÓIRATOK:.....	20825/06

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Baltay István Levente ügyvivő által képviselt Társaság a Szabadságjogokért (1084 Budapest, Víg u. 28.) felperesnek, a Szilágyi és Társa Ügyvédi Iroda (1029 Budapest, Huba vezér u. 9., ügyintéző: dr. Szilágyi N. Péter ügyvéd) által képviselt Egészségügyi Minisztérium (1051 Budapest, Arany J. u. 6-8.) alperes ellen, közérdekű adat kiadása iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2006. június 2. napján meghozott, 21.P.20.825/2006/6. számú ítélete ellen az alperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A le nem rótt 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A felperes 2006. január 6-án azzal a kérelemmel fordult az Egészségügyi Minisztérium egészségpolitikai helyettes államtitkárához, hogy az 1992. évi LXIII. törvény 19. és 20. §-a alapján bocsássa rendelkezésére a minisztérium felkérése alapján készült Pszichiátriai Szakmai Kollégiumi állásfoglalást, amely az illegális pszichoaktív szerek egészségre való veszélyességével kapcsolatos. Az államtitkár 2006. január 19-én kelt válaszában azt közölte, hogy a kért állásfoglalás döntés megalapozását szolgáló dokumentum, amelynek nyilvánosságra hozatalához a miniszter nem járult hozzá.

A felperes 2006. február 23-án benyújtott kereseti kérelmében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a közérdekű adatok kiadására.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

A szakmai kollégiumokról szóló 20/2004. (III. 31.) ESzCsM rendeletre hivatkozott, amely szerint a szakmai kollégiumok által a miniszter számára készített javaslatok, vélemények a minisztérium közfeladatai ellátását elősegítő belső munkafolyamatok részei.

A szakmai kollégium működése során keletkezett dokumentáció tartalma nem minősül közérdekű adatnak.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest arra, hogy a Pszichiátriai és a Neurológiai Szakmai Kollégium által készített, az egyes pszichoaktív szerek egészségkárosító hatására vonatkozó állásfoglalást 15 napon belül bocsássa a felperes rendelkezésére.

A le nem rótt illetékről úgy rendelkezett, hogy azt az Állam viseli.

Indokolásában hivatkozott az Alkotmány 61. § (1) bekezdésére, ismertette a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.) 1. § (1) bekezdését, a 2. § 4. pontjában foglaltakat, a 19. § rendelkezéseit, a 19/A. § szabályait, a 20. és 21. §-ban foglaltakat. Ezt követően taglalta a szakmai kollégiumokról szóló 20/2004. (III. 31.) ESzCsM rendelet vonatkozó előírásait és az Alkotmánybíróság 12/2004. (IV. 7.) AB határozatát is.

Mindezekre figyelemmel az Avtv. 21. § (2) bekezdése alapján a perben az alperesnek kellett azt bizonyítania, hogy a per tárgyát képező állásfoglalás közlésének megtagadása jogszerű és megalapozott volt, azonban ezt az alperes – a bíróság tájékoztatása ellenére – nem igazolta. Az alperes által hivatkozott rendelet szerint a perbeli szakmai kollégiumokban, amelyek működéséhez a költségvetési feltételeket az alperes biztosítja, nem kizárólag az alperessel köztisztviselői jogviszonyban álló szakértő személyek dolgoznak, állásfoglalásuk szakvéleménynek tekinthető, így ez nem csak az alperesi döntés-előkészítési folyamat részének minősül.

A per adatai alapján megállapította, hogy a kért állásfoglalás olyan információkat tartalmaz, amely az egészséggel kapcsolatos és a társadalom széles körét érinti, ezért az Alkotmány 70/D. § (1) bekezdésére figyelemmel nyomós közérdek fűződik ahhoz, hogy az állásfoglalás tartalma széles körben megismerhetővé váljon.

Ennek megfelelően kötelezte az alperes az állásfoglalás közlésére.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte.

Előadta, hogy az állásfoglalás megismerése, nyilvánosságra hozatala az alperes érdekének sérelmével járna.

Az egészségügyi miniszter a 20/2004. (III. 31.) ESzCsM rendelet 4. § (3) bekezdésének a) pontja alapján kérte fel a Pszichiátriai és Neurológiai Szakmai Kollégiumot, hogy készítsen szakmai állásfoglalást az egyes pszichoaktív szerek egészségre való veszélyességéről. Erre a miniszter iránymutatás céljából tartott igényt és annak közzétételére azért nem került sor, mert ezzel előrebocsátották volna a minisztériumban kialakított, de jogszabályba még nem foglalt szakmai álláspontot.

Hivatkozott arra, hogy a minisztérium vezetése dönthet úgy, hogy korlátozza a szakmai vélemény közzétételét, ha úgy ítéli meg, hogy azok megismerése veszélyezteti a minisztérium feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását.

A perbeli vélemény a rendelet előírásából eredően a minisztérium közfeladatának ellátását elősegítendő belső munkafolyamat része, amely a jogalkotási illetve jogalkotás kezdeményezésére irányuló feladatában manifesztálódik.

Az Avtv. 19/A. §-ából kitűnik, hogy ezen adatok megismerését a kezelő szerv nem köteles engedélyezni, erre az egészségügyi miniszter sem kötelezhető, ha úgy ítéli meg, hogy a későbbi kodifikációt negatívan érintené vagy bármilyen módon befolyásolná az adat megismerése.

Hivatkozott arra is, hogy a 19/A. § alkalmazhatósága, a nyilvánosság illetve az engedélyezés nem függ attól, hogy ténylegesen születik-e döntés, az azt megalapozó adatok alapján vagy sem, akkor is jogosult az adatkezelő szerv vezetője az adatok megismerésének korlátozására, ha nem születik döntés.

Utalt a BH.356/2003. jogesetre, amely szerint a szakértői bizottság testületi véleményének alapját képező szak- és korreferenci vélemények előkészítő anyagnak minősülnek, amire az érintett önrendelkezési joga nem terjed ki,

A 288/2004. (X. 28.) Kormányrendelet egészségügyi miniszter feladat- és hatáskörét úgy határozta meg, hogy általános irányító jogkörrel bír.

Az elsőfokú ítélet nyomós közérdekre való hivatkozása körében azt fejtette ki, hogy ha a szakmai iránymutatás egy későbbi jogszabályban vagy az állami irányítás egyéb formájában manifesztálódik, akkor az nem csak megismerhetővé, hanem kötelezővé is válik.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján helyesen állapította meg a tényállást, melyre alapított döntése is helytálló, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdésének megfelelően helybenhagyta, alapvetően helyes indokai alapján.

Az elsőfokú bíróság ítéletében teljes körűen ismertette a jogvitában irányadó jogszabályi rendelkezéseket.

A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.) 20. és 21. §-a tartalmazza a közérdekű adatok megismerésének eljárási szabályait.

Az alperesi minisztérium nyilvánvaló módon az Avtv. 19. § (1) bekezdésének hatálya alá eső szervezet, amelynek az Avtv. 19. § (3) bekezdése szerint lehetővé kell tennie a kezelésében levő közérdekű adatok megismerését, kivéve ha a jogszabály (Avtv. 19. §, 19/A. §) lehetővé teszi a megismerés megtagadását.

A közérdekű adat fogalmát az Avtv. 2. § 4. pontja akként határozza meg, hogy állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezelésében lévő, valamint a tevékenységére vonatkozó, a személyes adat fogalma alá nem eső, bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől.

Az Avtv. 19/A. § (1) bekezdése értelmében a 19. § (1) bekezdésében meghatározott szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített, a döntés megalapozását szolgáló adat a kezelésétől számított tíz évig nem nyilvános. Ezeknek az adatoknak a megismerését az azt kezelő szerv vezetője engedélyezheti.

Ez a rendelkezés azt jelenti, hogy amennyiben a megismerni kért adat a döntés meghozatalára irányuló eljárás során keletkezik, és az a döntés megalapozását szolgáló adatnak minősül, abban az esetben a kezelésétől számított tíz év időtartama kizárólag az azt kezelő szerv vezetőjének döntésétől függően ismerhető meg, a vezető diszkrecionális jogkörébe tartozik a megismerés engedélyezése.

Az Avtv. 19/A. § (2) bekezdése arról rendelkezik, hogy – a tíz éves időtartamon belül – a döntés meghozatala után már csak akkor utasítható el a megismerésre irányuló kérelem, ha az adat közlése az adott szerv törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ematását, különösen az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a perbeli adatok nem tekinthetők az Avtv. 19/A. § (1) bekezdésében meghatározott adatoknak.

A másodfokú bíróság megítélése szerint a szakmai kamara a 20/2004.(III. 31.) ESzCsM rendeletben szabályozott jogállású, a minisztérium szervezetétől elkülönülten, szakmai alapon működő, önálló szervezet. Így az adott kérdésben elfoglalt szakvéleményt tartalmazó állásfoglalása nem az alperesi minisztériumon belül, annak belső eljárása során, hanem az eljárást megelőzően keletkezett, amely ezért döntés-előkészítő adatnak nem tekinthető.

A perbeli eljárásban az alperes azt sem bizonyította és nem is hivatkozott arra, hogy a felperes által megismerni kért állásfoglalás vonatkozásában olyan, az Avtv. 19/A. § (1) bekezdésében előírt döntés meghozatalára irányuló eljárás van folyamatban, amellyel összefüggésben keresték meg az alperestől függetlenül működő szakmai testületet.

Mindezekre figyelemmel az adatok megismerésének engedélyezése nem tartozik az alperes vezetőjének diszkrecionális jogkörébe.

Az ismertetett rendelkezésekből kitűnően annak kérdése, hogy az adatok megismerése veszélyeztetné az adatokat kezelő szerv törvényes működési rendjét, feladatainak befolyásmentes ellátását csak abban az esetben merülhetne fel, ha egyrészt döntés-előkészítő adatról lenne szó, másrészt a konkrét döntés már megszületett.

2.Pf.21.133/2006/3.

-5-

A kifejtettek szerint azonban a perbeli adatok nem minősülnek döntés-előkészítő adatoknak, és konkrét eljárás sem indult, illetve döntés sem született az állásfoglalással összefüggésben. Ezért az alperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a miniszter jogosult eldönteni, hogy az adatok megismerése a későbbi kodifikációt negatívan érintené illetve befolyásolná.

Az alperes a 19/A. §-án túlmenően más, az adatok megismerésének megtagadására alapot adó tényre nem hivatkozott, ezért a felperes által kért közérdekű adatok kiadására köteles.

A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban felmerült fellebbezési illetékről az 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdésének o) pontja alapján rendelkezett, míg a fellebbezési költségről nem kellett határoznia, mivel a felperes perköltségre nem tartott igényt.

Budapest, 2006. szeptember 26.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s. k.
a tanács elnöke

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s. k.
előadó bíró

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s. k.
bíró

A kiadmány hitelesítve:
tisztviselő

